

Szocialista EGÉSZSÉGÜGYÉRT

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEKÉI

AZ ORVOSÉGÉSZSÉGÜGYI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE FUNKCIONÁRIUSAINAK LAPJA

III. évfolyam, 8. szám.

1954 augusztus 31.

FIATAL ORVOSOK A FALUKBAN

Felszabadulásunk óta sok-sok nehézséget okozó feladatok egészségügyi kormányzatunknak a falu egészségügyi ellátásának biztosítása. Mindennapi kép a 60 év körüli falusi orvos, aki sokszor kéthárom körzetét ellátva, kerékpárján lógó orvosi táskával, egyik községből a másikba tolja kerékpárját, néha kéthárom kilométeren át. Ezen az áldatlan állapotban változtatott most az egészségügyi minisztérium intézkedése, amellyel 170 most végzett fiatal orvost irányított vidékre, falura körzeti orvosnak.

Legtöbbjük nagy kedvvel, lendülettel foglalta el új munkahelyét és a falu is egy-két heti munkájuk után szívébe zárja a fiatalokat. A falu pártszervezetén, a tanácson, a járási főorvosok és

nem utolsó sorban szakszervezetünk jó munkáján múlik, hogy olyan életet, munkafeltételeket biztosítsunk nekik, ami fokozza munkakedvüket, fiatal lendületüket!

Sok a tennivaló. Egyik-másik megye, járás felkészült a fiatalok fogadására, de vannak helyek, ahol sok gondot, sok felesleges nehézséget okoz az előkészítés hiánya. A székesfehérvári járás Tác községében igen szép lakást kapott a fiatal orvos, különbéjárátú rendelővel. Szép a szabadbattyáni orvosi lakás is, de a falak még mindig nedvesek. Hidasnémetin szépen tartozott lakás várta a letelepedő orvost, csak éppen a kályha maradt ki a felújítási kezeiből. De Ózdon már az oda-került orvos feleségével, gyermekével tizedmagával lakik, megtörtén egy kétszobás lakásban. Őt azonban nem kell féltetni. Vállalta és úgy látjuk, meg is oldja, hogy megfelelő lakást harcol ki magának. De nem minden fiatal ilyen harcos, és a szakszervezetnek sokukat segíteni kell ebben.

A falvakba került fiatal orvosok élelmezése sem mindenütt megoldott probléma még. Különösen a nőtlenek,

akik kevésbé jártasak ilyen fajta gyakorlati problémák megoldásában, sok nehézséggel küzdenek. A kondói orvos a bányából kap ebédet, de a reggelije és vacsorája egyelőre teljesen bizonytalan. Családos embereknek már lényegesen könnyebb a dolguk. Ugyanez áll a mosatásra is.

Megnyugtató és biztató, ahogy szakmai munkájukról beszélnek. Magabiztosak, nem félnek a rájuk váró szakmai feladattól.

Nagyon hasznos tapasztalatot jelentett számukra a medikusok körében végzett kórházi gyakorlat. Itt tanulták meg a keresőképesség elbírálását, amiről az egyetemen édes-keveset hallottak. Bátran vállalták az ilyenirányú feladatokat. De véleményünk szerint nagyon hasznos és feltétlenül szükséges segítség számukra a felülvizsgáló orvosok baráti konziliárius segítsége, a sokat tapasztaltak hasznos tanácsai. Ezt a segítséget feltétlenül biztosítani kell számukra.

Ennél is alaposabban segíteni kell őket és megtanítani teendőikre különösen a bonyolult — és mihamarabb egyszerűsítésre váró — adminisztrációs, szervezési feladatokban. Ma még a kondói orvos sok esetben kénytelen átkarikázni a szomszéd orvoshoz, mert állítása szerint: „azt tudom, hogy a jelentkező keresőképese-e, vagy sem, de hogy erről milyen és hány írást kell kitölteni és mindezeket hová kell bevezetni, jelenteni, nem tudom. Sokszor verejtek lép el álomban, ha erről álmodok“. Hozzátehetjük még, hogy ez az orvos úgy foglalta el munkahelyét, hogy nyomtatványt egyáltalán nem kapott, mert éppen kifogyott. A szomszéd falu orvosa segítette ki néhányal. Legtöbb helyen a védőnő, vagy a szülésznő nyújt ebben komoly segítséget nagy tapasztaltságával. Nehézebb az eset, amikor ezt a segítséget csak a szomszéd körzeti orvosa tudja megadni.

Egyetlen a rendelői bútorzattal, műszerekkel és orvosi táskával való ellátottság.

Kócs község orvosa két nappal munkahelye elfoglalása előtt már kézhez kapta a kifogástalanul felszerelt táskáját. Borsod megyében e hó közepe táján irányították csak az orvosokhoz a táskákat, az orvosok után, amikor már egy hete dolgoztak.

A szabadbattyáni orvos rendelője kifogástalanul van beburkolva, a hidasnémeti rendelőben viszont szalmaszákos vaságyon vizsgálja az orvos a betegeket.

A falura telepedő orvosok közül látogatásunk idején még csak egy-kettő kapta meg a 3000 forintos letelepedési díjat, pedig a legnagyobb segítséget ez az összeg épp az oda-költözés idején jelenti. Mindezeket megoldani a Tanács Egészségügyi Osztályának, csoportjának a feladata, de nem kisebb szakszervezetünk felelőssége sem, hogy mindezt az orvosok számára biztosítsa.

Területi bizottságainknak, járási alapszervezeteknek, szakszervezeti bizalmiaknak kevésszer volt még ilyen alkalmuk bebizonyítani, hogy megértették a szakszervezeti munka lényegét, hogy világosan látják a szakszervezet feladatait kormányunk programjának végrehajtásában. Minden egyes falusi orvossal úgy kell foglalkoznunk, hogy

a legkedvezőbb élet- és munkakörülmények között kezdhessék és végezhesék munkájukat, hogy fokozott munkakedvvel feleljenek meg a falu dolgozói beléjük helyezett bizalmának.

A megyei és járási kórházak, rendelőintézetek patronái munkáját meg kell szervezni. Ezzel jelentős szakmai segítséget biztosítunk fiatal orvosainknak. Az egészségügyi szolgálat keretén belül, ahol még ez nem működik a kórház másodorvosainak önkéntes vállalásában, nyujtsanak segítséget a fiatal orvosnak épp abban a szakban, melyben bizonytalannak érzi magát. Egy-egy, a hét bizonyos napjára összegyűjtött betegek közös

vizsgálata, konzultációja az a módszer, amellyel jelentős segítséget nyújthatunk.

A felülvizsgáló orvosokat is meg kell győzni arról, hogy nevelő magatartásuk nagymértékben képes megszilárdítani fiatal orvosainkat működésükben, a táppénzproblémák helyes elbírálásában.

Helyesen alkalmazott építő bírálat, a kiszállások alkalmával adott tanácsok a gyógykezelésre, biztosítékai szakmai nevelésüknek.

Azzal is segítjük fiatal orvosainkat, ha a szakszervezet a tömegszervezetekkel együttműködve, elsősorban a községi tanács egészségügyi állandó bizottságára támaszkodva, aktív hálózatot épít ki az orvos támogatására. Jól működő aktív hálózat, amint erre nagyon sok tapasztalatunk van, a hatósági orvosi feladatok végrehajtását nagymértékben tudja elősegíteni.

Meg kell teremteni a kulturális igények kielégítésének lehetőségeit is.

Segítsen a szakszervezet abban, és kísérelje figyelemmel, hogy orvosaink el legyenek látva továbbképzésüket biztosító szakmai folyóiratokkal, könyvekkel és a járási szakszervezeti alapszervezet abban is segíthet, hogy egy-egy, a járás székhelyén tartott kulturális megmozdulásról értesíti őket és jegyről is gondoskodik számukra. Jó járasi könyvtár-munkával szabadidejük kulturált színvonalú kihasználását biztosítja.

Mindez komoly erőpróbája szakszervezeti munkánknak. Biztos azonban, hogy ha fiatal orvosaink érezni fogják, hogy a szakszervezet kiáll mellettük jogos kéréseik és igényeik meghallgatása, teljesítése érdekében, igen sok lelkes szakszervezeti aktívát nyerhetünk közülük. S ami ennél is fontosabb, e harcnak sikere azt jelenti, hogy nagy lépést teszünk előre a magyar falu egészségügyének megjavítására.

A SOMOGYI DOMBOS-ERDŐS VIDÉKEN vigan robot a Kaposvár—siófoki vonat. Nem tartozik a leggyorsabb járatok közé, de annál megbízhatóbban, késés nélkül utazunk Tab felé.

Nézünk csak át mégegyszer a jegyzeteket! Van idő bőven, míg odaérünk. Mennyi nehézség! A járásban mindössze 37 egészségügyi dolgozó működik és ezek is tíz különböző helyre szétszórtan élnek. Bizony nehéz itt eredményes szakszervezeti munkát végezni. De nem könnyebb maguknak az egészségügyi dolgozóknak a munkája sem. A járásnak nincs egészségügyi csoportvezetője, a tanács eddig nem tudott lakást biztosítani számára. Ezért nem kapnak körzeti orvost sem Tabra. Közel egy év óta a 12.000 lakosú községet két orvos látja el nagy tanyavilágával együtt. A harmadik körzeti orvos, aki idén nyáron végzett, csak nemrégiben állt munkába.

Megérkezik a vonat. Nagy kertes házak és egy csöppnyi kis egészségház. Ezek az első benyomások Tabról. Az egészségház olyan kicsi, hogy nem tudtak biztosítani külön helyiséget a gyermek tanácsadásnak. Itt bizony sürgősen bővíteni kellene.

AZ EGÉSZSÉGHÁZBAN dr. Takács Imre körzeti orvos fogad. Megtudjuk, hogy már 20 éve dolgozik Tabon és jelenleg a járási főorvost is helyettesíti. Takács dr. ismer minden embert a községben, de őt is ismeri mindenki. Bárkivel beszélünk, mindenkitől csak azt halljuk: szeretik, tisztelik orvosukat. Szinte el sem tudjuk képzelni, hogy a nagy igénybevétel, a lelkiismeretes gyógyító munka mellett hogyan jut ideje mindenre. Pedig minden fontos dologra talál magának időt. Arra is, hogy nem csak Tabon, de az egész járásban ellátogasson időnként az állami gazdaságokba, gépállomásokra és termelőszövetkezetekbe.

Szívéhez legközelebb mégis a tabi Petőfi tszcs áll, hiszen ennek valamilyen dolgozója, mint körzeti orvoshoz, hozzátartozik. Azt hiszem, itt találjuk meg az okát annak, hogyan ért el olyan jó eredményeket a közegészségügyi felvilágosító munka és a megelőzés terén. A jól végzett gyógyító munkával Takács dr. megszerezte az emberek bizalmát. A termelőszövetkezet vezetősége rendszeresen meghívja taggyűléseire és vezetőségi ülésekre. Ilyenkor kisebb előadásokat tart egészségügyi kérdésekről, ismerteti az aktuális problémákat: ho-

gyan oldják meg aratásnál az ivóvízellátást, vagy hogyan légytelenítsék a tejkezelő helyiségeket. A tszcs vezetői hozzászórtak, hogy minden egészségügyi problémájukkal felkeresik. Hozzámentek akkor is, amikor a Vöröskeresztől nem érkezett meg idejében az aratáshoz megígért mentőláda. Takács dr. maga készítet kis elsősegélynyújtó csomagokat, mint ahogy megoldotta a lullai anyák gyermekeinek elhelyezését is.

A TSZCS elnöke meglegedve mondja, hogy náluk az egészségügy ellátása jó kezében van. A tagság szívesen meghallgatja az orvos tanácsait és ennek köszönhető, hogy az aratási és cséplési munka, de még a tarlóhántás is (mert ők már ezen is túl vannak) lezajlott anélkül, hogy egyetlen baleset, vagy megb-

tegedés fordult volna elő. Az idősebb tsz-tagok különösen azt emlegetik szívesen, hogy bármikor, bárhol milyen kedvesen beszélget el velük az ő orvosuk. Ha beteglátogatásra megy, megnézi a lakást, keretet, de még az istállót is.

Igy végzi munkáját Takács dr., aki a beteg emberben elsősorban az embert nézi, akinek minden gondja, hogyan csökkenthetné a megbetegedések számát.

Persze akadnak hibák a járás egyik-másik falujában. Vitya pusztán szép munkásszállást építettek, mosdóhelyisége is van, csak éppen a vízvezetékét felejtették el a tervezésben. A karádi gépállomáson olyan kutató fűtők, amely pár hét után beomlott, azóta is használhatatlan. Nem támogatja még eléggé az egészségügyi munkát a Vöröskereszt és az MNDSZ sem.

De az új, fiatal tabi orvos munkakedvét sem növeli, hogy a minisztériumtól még mindig nem kapta meg a megígért orvosi táskát s a letelepedési segély is csak ígéret még. Bábonymegyeren is sokáig kellett harcolni, amíg a termelőszövetkezet vezetősége belátta, hogy nem luxus WC-t építeni az egyik új településre.

Takács dr. csak azt sajnálja, hogy nincs elég ideje a járás valamennyi mezőgazdasági üzemével foglalkozni. Azért így is el-el jut hozzájuk. Értésíti előre a védőnőt és szülésznőt. Mindenütt akad egy-két egészségügyi aktív. Összehívják a dolgozókat, elbeszélget velük, tanácsokat ad: hogyan vigyázzanak egészségükre, hogyan oldják meg a felmerült egészségügyi problémákat.

SOK SZÉPET ÉS JÓT lehetne még írni mindarról, amit Tabon tapasztaltam, de azt hiszem, mindezt legjobban a termelőszövetkezet elnökének szavai fejezik ki: „Takács dr. nem csak a mi jó orvosunk, hanem a mi jó barátunk is.”

És ha most arra kellene válaszolnom, hogyan segíti Takács dr. nemes, szép munkáját szakszervezetünk járási alapszervezete, kevesebb jót tudnék elmondani. Néhány hete zajlott le a járási munkaértekezlet és a taggyűlés. A járást patronáló területi bizottsági tag a szakszervezeti munka sok hiányosságáról számolt be. Sokszor még az üdülési beutalásokat sem tudják elhelyezni. A bizalmi értekezleteket utazási nehézségek miatt ritkán tartják. Ugyanakkor jó eredményeket érnek el a szakmai munkában, különösen most nyáron a mezőgazdasági dolgozók egészségügyének megjavításában. Biztos, hogy jobb szakszervezeti munkával Takács dr. példamutató munkája ismertté válna az egész járásban, az egész megyében. Szakszervezetükhez bizalommal forduló dolgozók szívesen fogadnák a megismert jó példát és követnék is azt. Somogy megye területi bizottságának ezt kell maga elé célul kitűznie.

dr. Balássy Zoltán
központi szervező

Szakszervezetünk elnöksége

az árvízvédelemben végzett áldozatkész, lelkes munkájuk elismeréséül írásbeli dícséretben részesítette a győrmegyei területi bizottságot. Ugyanekkor Nagy Rózsa elvtársnő, a győrmegyei területi bizottság titkára pénzjutalomban, Gablencz Borbála elvtársnő, a tolnamegyei TB titkára pedig könyvjutalomban részesült.

Felejthetetlen két hónap a szikszói kórházban

Ez év júniusa és júliusa jelentős időszak egyetemi tanulmányainkban. Négyévi, főleg elméleti munka, tanulás után, most először veszünk részt huzamosabb ideig gyakorlati munkában, most ismerjük meg a vidéki kórházak életét. Egész évfolyamunk, és így, a mi szikszói csoportunk is, nagy kedvvel és lelkesedéssel indult a nyári gyakorlatra. Elindulásunk előtt már találhattuk, milyen lesz vajjon a fogadtatásunk, munkakörünk, elhelyezésünk.

Rögtön megérkezésünkkor tapasztalhattuk azt a szeretetet és megbecsülést, amely egész idő alatt körülvelt bennünket. Három szépen berendezett szobában kaptunk elhelyezést. Az ellátás minden tekintetben kifogástalan, ezt már az első pillanatban tapasztaltuk.

Csoportunk kettéoszlott, fele a belgyógyászatra, fele a szülészetre került. A gyakorlati idő felének eltelté után cseréltünk. Mindkét helyen a főorvos elvtársak, de a közép-kaderek is, igen nagy szeretettel és gondval foglalkoztak velünk. Elméleti tudásunkat valóban hasznosan összekapcsoltuk a gyakorlattal, az osztályos munkával. Mindenki külön körtermet kapott, ahol az osztályos munkát végzi, a főorvos elvtársak ellenőrzése mellett. Ez lehetővé teszi orvosi felelősségtudatunk további fejlesztését is. Belgyógyászaton önállóan vesszük fel az anamnézist, végezzük el a rutinvizsgálatokat, laboratóriumi vizsgálatokat, melyeket aztán bemutatunk a főorvos elvtársnak, aki rámutat esetleges hibáinkra, ezzel is bővítve tudásunkat. A gyakorlat folyamán megtanultuk a gyakorlatban előforduló vizsgálati módszereket és jelentős ismeretre tettünk szert a röntgendiagnosztikában is. A szülészeten kis műtéti beavatkozásokat végeztünk ellenőrzés mellett, nagy műtétnél segédkeztünk, szüléseket észleltünk és vezettünk.

Tudásunk fejlesztését segíti, hogy mindkét főorvos elvtárs igazi odaadással és lelkiismeretességgel igyekszik tudásunkat fejleszteni. Mindezt a nekünk nyújtott segítségért és velünk való foglalkozásért ezúton is köszönetünket fejezzük ki Hauser és Matolay főorvos elvtársaknak.

A kórházi munka mellett JESZ kiszállásokon és felvilágosító előadásokon veszünk részt.

A két hónap gyakorlat sokban hozzájárult ahhoz, hogy jó szakmai felkészültségű, lelkiismeretes szocialista orvosok váljanak belőlünk. Mindig jó emlékekkel gondolunk majd a szikszói kórházban hasznosan eltöltött két hónapra.

Czéder László Barankay Gyula Szalai András
Gyöngyösi Gábor Szélei Judit Vadasi Béla

IV. éves orvostanhallgatók

Hogyan készül fel a tétényiúti kórház a télre

A Szabad Nép 1954. évi júliusi száma közölte Gerő elvtárs vezércikkét, amely az ideai télre való felkészülés nagy feladataival foglalkozik. Természetesen a feladat nem korlátozódhat csak termelőüzemekre, hanem, ha más módon és más formában is, minden intézménynek és így a kórháznak is kötelessége, hogy Gerő elvtárs cikkében foglalt útmutatások alapján idejekorán felkészüljön a rövidesen bekövetkező tél által okozott nehézségek megelőzésére.

Ebben látta a tétényiúti kórház is a feladatát, hogy ne akkor küzdjön az esetleges nehézségek ellen, amikor már azok jelentkeztek, hanem megfelelő előrelátással igyekezzen úgy felkészülni, hogy a nehézségeket előre elháríthassuk.

A tavalyi tél tapasztalatait és a részünkről elkövetett hibákat még a nyár elején meg tárgyaltuk. A kórházigazgatóság, gazdasági vezetőség, a párt és a szakszervezet bevonásával üzemvezetői értekezletet tartott, hogy hogyan lehetne a hibák tanulságait levonva,

az ideai télre jobban felkészülni.

Gerő elvtárs cikkének megjelenése után ugyanezt az értekezletet megint összehívtuk, megtárgyaltuk a cikkben adott útmutatásokat és annak alapján igyekeztünk eddigi munkánk hiányosságait kijavítani és felkészültségünket jobbá tenni.

Valamennyi között a legfontosabb intézkedésnek tartottuk a téli fűtéshez szükséges tüzelőmennyiség beszerzését. Ezen a téren kórházunk abban a helyzeti előnyben van a többi kórházzal szemben, hogy a régi Sósfürdő termálvizét a kórház fűtésénél fel tudja használni. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy egész addig, amíg a hőmérséklet -4 C fokra le nem hűl, tüzelő igénybevétele nélkül, csak termálvízzel fűtjük a kórházat és csak -4 C fok alatt térünk át kazánfűtésre. A kórház szénkészlete az elmúlt, váratlanul igen kemény télen kevésnek bizonyult és a fűtés a kórháznak különösen az északi fekvésű kórtermekben és helyiségeiben nem mindig volt kielégítő. Ebből okulva az idén a kórház nagyobb mennyiségű tüzelő beszerzéséről gondoskodott, úgyhogy felkészülve az esetleges újabb az átlagnál sokkal hidegebb télre, megfelelő széntartalékkal is rendelkezik a kórház. Ezenkívül az idén is, úgy mint tavaly, a más üzemekben fel nem használt szénport kazánjainkban eltüzeljük, hogy

ezzel is népgazdaságunknak jelentős megtakarítást érjünk el.

Tavaly komoly nehézségeink voltak

az északi oldalon fekvő Röntgenintézet fűtésénél, mert nemcsak a betegek fáztak a szokátlanul kemény tében sokszor 12 C fokra is lehűlt helyiségekben, hanem az olajtranszformátorban az olaj anynyira besűrűsödött, hogy az üzemet csak nehézségekkel tudtuk fenntartani. Ezért előrelátással még a nyáron az egyébként nem fűtés céljait szolgáló magasnyomású gőzvezetékbe leagztattunk fűtőtestre és így a röntgen működése és a helyiségeknek megfelelő hőmérsékletre való fel-fűtése akármilyen kemény tél esetén is biztosítva van. Ugyanilyen módon biztosítottuk a szintén északi oldalon fekvő nőgyógyászati és sebészeti műtők állandó, egyenletes meleg hőfokon tartását is. Szülészeti osztályunk az újszülött szobákban is előre gondoskodtunk a fűtés megerősítéséről.

Mindezekben a helyiségekben, valamint a többi északra néző szobában is, amelyek még inkább ki vannak téve az ezen a területen csaknem állandónak mondható szeles időjárásnak, előre gondoskodunk az ablakok szigetelésének megerősítéséről, szigetelő szalagok beszerzésével és felszerelésével.

A fűtés és a tüzelő probléma mindenképpen legfontosabb kérdés az ideai télre, mert ennek megoldásától nemcsak a kórház működése függ, hanem kórházunk területén lévő igen nagy kapacitású mosoda működése is. Az elmúlt télen a fűtési nehézségek a mosodánál is éreztették hatásukat, többször előfordult, hogy a mosoda üzemeltetését csökkenteni kellett egyes műszakok leállításával. Ez annál inkább nehézségekkel járt, mert mosoda nemcsak kórházunk fehérneműinek mosását végzi, hanem a terület egészségügyi intézményein kívül, számos nagy rendelőintézet és kórház mosatása is hozzájuk tartozik. Természetes, hogyha a mosoda tüzelőellátása nincs biztosítva, akkor ezen intézmények fehérneműellátása gátolva van, ami a betegellátás rovására megy. Ilyen nagy kapacitású mosoda tüzelőanyaggal ellátása több tüzelőt igényel, mint az egész kórház fűtése.

A mosoda rendes üzemeltetése

kihátással van kórházunk betegellátására is. Ugyanis kórházunk 4 éve épült, új típusú, modern kórház. Számítalan ab-

lakfelülettel rendelkezik és falai is vékonyabbak, mint a régebben épült kórházaknak, így természetesen nehezebben fűthető át. Ezért is betegeinket meleg fehérneművel, pizsamával és meleg-takarókkal szereljük fel, amelyekkel való ellátásuk szintén a mosoda pontos munkájától függ.

A szeszélyes, frontátvonulások, viharos nyári időjárás következtében a kórházban sok ablak betört. A kórház fűthetőségének biztosítása és a huzat kiküszöbölése érdekében még a tél beállta előtt ezeknek pótlásáról gondoskodunk.

Élelmezés terén is felkészült kórházunk

az elkövetkezendő télre. Úgy igyekeztünk dolgozni, hogy betegeinknek a téli időszakban is ízletes, tápláló és változatos, nem egyoldalú, úgynevezett téli ételek nyújtásával tudjuk biztosítani a szükséges élelmezést. E célból a kórházi konyha a tavalyinál lényegesen több burgonyát tárol, 50 százalékkal többet, mint tavaly, savanyúságot 100 százalékkal többet, mint tavaly, házilag elkészített gyümölcsöt, befőttet, kompótot 150 százalékkal többet a tavalyinál. Be-

tegeink gyógyulásához szükséges friss főzelékek biztosításáról a Mirelittel való keretszerződésben jóelőre gondoskodtunk, az idén a tavalyinál 100 százalékkal több friss főzelék jut betegeinknek téli élelmezésükben.

Figyelembe vettük gyógyszertervünkben

az elkövetkezendő telet is, amennyiben az előző két év influenzajárványának tanulságait levonva, a téli hónapokra nagyobb mértékben terveztünk a minden évben még járvány nélkül is fellépő hurutos megbetegedések gyógyítására szolgáló gyógyszereket, súlyosabb esetek fellépésére számítva, szív és keringési gyógyszereket és antibiotikumokat is.

Mindezen intézkedések és előkészületek megtörténte után várja kórházunk a tél beköszöntését és reméljük, hogy az esetleg felmerülő és előre nem látott nehézségek menetközben való felszámolásával, az időjárás viszontagságait leküzdve, tudja kórházunk feladatát ellátni, a kórházunkba bekerült beteg dolgozóitársaink egészségét visszaállítani és visszaadni őket mielőbb a termelő munkának.

dr. Zellner Pál

Feladataink a donortoborzásban

A véradómozgalom fellendítése színvonalas gyógyító munkánk egyik alapfeltétele. Fel-tétlenül szükséges, hogy funkcionáriusaink a területi bizottságokban és a kórházakban lássák a donortoborzásnak, a „Véradásra Kész Mozgalomnak” nagy jelentőségét, és hogy ennek megfelelően ezt a mozgalmat a Vöröskereszt helyi szerveivel szorosban együttműködve felkarolják, a maguk részéről is ápolják és népszerűsítsék. Funkcionáriusaink törekedjenek arra, hogy a Vöröskereszt helyi szerveinek, üzemi megbízottainak munkáját megismerjék és felvilágosító előadások tartásával, a donorkivizsgálások gyors és jó megszervezésével, az egészségügyi kultúra fokozásával, személyes példamutatással segítsék őket. Gondoljanak arra, hogy a munka jó megszervezése számos emberélet megmentését jelentheti, emberbaráti és hazafias feladat és éppen ezért

tegyenek meg mindent ezen magasztos cél minél nagyobb-fokú megvalósítása érdekében.

A László-kórház dolgozói

Augusztus 22-én áramszünet következtében a László-kórházban működő valamennyi géptűdő megállott. Mindegyikben nagybeteg, légzésbénult ápoltak feküdtek. Az osztály dolgozói, más osztály dolgozói és a gépi-üzem beosztottjai, gyorsan, öntevékenyen megoldották az áramszünet-okozta nehéz helyzetet. Minden beteg életben érte meg a kb. egyórás áramszünet végét, mikor a gépek újra dolgozni kezdtek.

Dr. Steinert Gyula szakszervezeti bizottsági elnökhelyettes arról számol még be, hogy dr. Ferencz Pál igazgató-főorvos az áldozatkész, hősies munka részvevőit: dr. Cselei József, dr. Emese György, dr. Józsa György, Németh Irén, Leiner Irén, Radics II. Gézáné, Mikola Vilma, Halmi Jenő, Halli Mihály, Szőnyi Lajosné, Simon Ferenc, Müller Sándor, Bartos István és Bartos Ferenc elvtársakat pénzzutalomban részesítette, s köszönetét fejezte ki életmentő munkásságukért.

Alkotmányunk ünnepére tartalmas szocialista kötelezettségvállalások születtek. A dolgozók zöme a mezőgazdaság egészségügyi színvonalának emelését, üzemek patronálását vállalta, de az egészségügy többi munkaterülete sem kerülte el a figyelmüket.

Az ünnepre készülődés idején elsősorban a hosszúléjárati vállalások teljesítése vált lendületesebbé.

A „borsodi orvosok a bányászokért”-mozgalom lendületét jelzi, hogy a berentei bányába az orvosokkal, bányász szakszervezeti dolgozókkal együtt leszálltak a megyei kórházban gyakorlaton lévő orvostanhallgatók is.

A miskolci kórház belosztályának kollektív vállalása új utat keres, mikor a vérjód-szint-meghatározás lehetőségeit a miskolci nehézipari egyetem anorganikus kémiai tanszékének segítségével tanulmányozza.

Az orvostanhallgatók nyári gyakorlatát gazdagabbá, színesebbé teszi a miskolci kórház gondnokának vállalása. Megismerteti őket a kórházi gazdálkodással, költségvetés készítésével.

Az egészségügyi kultúrát terjeszti Toldy Gizella takarítónőnek a vállalása. A bent fekvő betegek számára két alkalommal tart kis előadást a kórházi tisztaság fontosságáról, mosakodásról, a WC-k, fürdőszoba használatáról és tisztaságáról stb.

A tapasztalatszeres jó formája Kis Franciska, a gyermekosztályon dolgozó nővér vállalása, aki egy-két budapesti és a kiskunhalasi gyermekosztályon szerzett tapasztalatáról beszámol az osztályértekezleten. Ugyanennek az osztálynak vezető-nővére, Mohilla elvtársnő, szakszervezeti bizalmi, a miskolci nehézipari egyetem bölcsődéje dolgozóinak átadja munkamódszerét, a gondozók munkáját kéthetenként ellenőrzi, segíti.

Példamutató a budapesti alföldiutcai kórház két ápolónőjének, Csizma és Bognár elvtársnőnek a vállalása. Szakmai fejlődésük érdekében megtanulják a vérnyomásmérést és a mindennapos vizeletvizsgálatot. Mint szakszervezeti bizalmiak, látják, hogy a jó szakszervezeti munka hozzátartozik a fiatal kórház munkájának megjavításához. Sok az új dolgozó és ezért azt is vállalták, hogy a szervezettséget és a tagdíjfizetést területükön 100 százalékra emelik.

Helyesen értelmezi a szolnoki kórház gyermekgyógyász-

főorvosa tennivalóit, mikor vállalja, hogy figyelemmel kíséri az 1953-as koraszülöttek sorsát. Az elhalálozások körülményeinek elemzésén kívül az életbenmaradottaknak különösen a gondozási viszonyait kívánja értékelni.

Ugyancsak a szolnoki kórház orr-fül-gégeosztályának főorvosa értékeli az egész megye szakellátását, különös tekintettel az egyes osztályok elhelyezésére, felszerelésére, létszámára, ágykihasználására, fejlesztési programjára. Értékelését az egészségügyi minisztériumhoz és a szakcsoporthoz eljuttatja.

Ondok és Orbán szaktársak, a szolnoki laboratórium aszisztensei vállalják, a főorvos segítségével, olyan liquor-vizsgálatok elvégzését, amiket eddig Budapesten végeztek.

Augusztus 17-én a SZOT és az egészségügyi minisztérium megbeszélésre hívta a megyei főorvosokat, rendelőintézet vezetőket, szakszervezeti funkcionáriusokat, hogy megállapítsák a legsürgősebb tennivalókat, a táppénzes állomány utóbbi időben történt feltűnő emelkedésével kapcsolatban.

Számunkra igen sok tapasztalatot jelentett ez a megbeszélés.

Bebizonyosodott, hogy kétségtelen, vannak az emelkedésnek olyan okai is, melyek egy csapásra nem szüntethetők meg! Még mindig nem elég gyorsütemű például az üres körzeti orvosi állások betöltése, de nem kielégítő még a felülvizsgálatok gépkocsi ellátása sem. Ezek mellett, annak ellenére, hogy a dolgozók életszínvonalára múlt év óta lényegesen emelkedett, a mutató számok azt mutatják, hogy az egészségügyi ellátás javult, mégis

az idei nyáron kb. 20 százalékkal magasabb a táppénzben lévők száma, mint tavaly nyáron volt.

Bár a táppénzes állomány emelkedésnek az egészségügyi dolgozók munkáján kívül álló okai is vannak, ránk is komoly feladatokat ró a mai helyzet.

A körzeti orvosokra nagy nyomás nehezedik, a táppénzt igénylők száma nagy. Ilyen körülmények közt az alapos orvosi munka nehéz, pedig a keresőképesség helyes elbírálásának a jó szakmai munka az egyik alapvető feltétele. Megnehezíti a körzeti orvos munkáját az a körülmény is, hogy az egyetemi oktatás során elég kevés szó esik a keresőképesség elbírálásáról. A szakcsoportok tudományos üléseiken és továbbképző előadásaiakon so-

Ez a vállalás egy-egy beteg pontos körismérését 4—5 nappal megrövidíti.

Dr. Dóra, a szolnoki szájsebészet vezetője, a fogtechnikusok szakmai továbbképzését vállalta.

A budapesti János-kórház rendelőintézetének sebészfőorvosa, Migrai Jenő dr., vállalta, hogy a rendelőintézet orvosainak továbbképző előadást tart a thrombophlebitisről és thrombosisról, a mai színvonalnak megfelelő gyógykezeléséről és keresőképzettségéről. Mintakartotékat készít a balesetes betegekről. Célja: egységes, jó rendelőintézeti dokumentáció.

Szigeti Pál dr., a János-kórház I-es tüdőosztályának főorvosa a területi védőnők, gondozók kooperációs konferen-

ciáját előkészíti, összehívja. Az osztály kollektívja a területhez tartozó védőnőkkel együtt az újszülöttek környezetében található fertőző góccokat felkutatja és a fertőzöttek számára az osztályon helyet biztosítanak.

Megállapíthatjuk a vállalások tanulmányozásakor, hogy az egészségügyi dolgozók túljutottak azon a szakaszon, amikor még fejtörést okozott, hogy mit is vállaljanak. Az önképzés, a továbbképzés, az osztályos munka, a terület problémái mind-mind szerepelnek a vállalásokban.

(A mezőgazdaság egészségügyi fejlesztését szolgáló vállalásokról más alkalommal számolunk be.)

A TÁPPÉNZ-ANKÉT TANULSÁGAI

kat tehetnek ennek a hiánynak pótlása érdekében. Revidiálásra szorul ebből a szempontból, a körzeti orvosok — utóbbi időben egyoldalú — továbbképzése is. Jelentős segítséget nyújthat mind a diagnosztikus, mind a terápiás ténykedésben a konzultatív jellegű felülvizsgálat is.

A munkafegyelem megszilárdításában, a jogosulatlan táppénzigénylők számának csökkentésében az egyes társ-szakszervezetekre vár komoly feladat. Segíteniük kell abban is, hogy az orvosok elégtételt kapjanak, ha őket meg nem érdemelt inzultus éri. Az SZMT minden ülését fel kell használni arra, hogy a táppénz állandóan napirenden legyen, hogy a szakszervezetek üzemi nevelő munkájának fontosságát aláhúzzuk és sürgezzük az orvosok inzultálóinak felelősségre vonását.

Különösen fontos, hogy a rendelőintézeti, járási munkaértekezletek legyenek a legalaposabb bíráló területei. Ne takarékoskodjunk a jól dolgozó orvosok dicséretével, és névszerint, a konkrét eset ismeretével mutassunk rá a lazaságokra. Ezek az értekezleteken egymás hibáin is okuljanak a körzeti orvosok. Emellett azonban a hibák kijavításának a módját is meg kell mutatni. Tanítsa meg a területi bizottság a rendelőintézeti, járási szakszervezeti bizottságot arra, hogy munkájukhoz elengedhetetlen a körzeti orvosi problémák megismerése, mert csak így tudják segíteni a beszámoló vezetőit, hogy a munkaértekezlet elérhesse célját.

Rámutatott az értekezlet arra is, hogy komoly pazarlás folyik a gyógyszerekkel. Ugyancsak a munkaértekezlet tuda-

tosítsa, hogy a gyógyszerek indokolatlan, tömeges rendelése nem emeli az orvos tekintélyét, attól nem növekszik a betegek bizalma.

Nem a gyógyszerek sokasága, hanem a pontos diagnózis és a hatásos gyógyszer biztosítja a gyors gyógyulást.

Fontos, hogy minden egyes elvtárs, akinek felelőssége és feladata van az indokolatlan emelkedés elleni harcban, mindig tartsa szem előtt, hogy az ellenség a fegyelmet lazítani igyekszik, és nekünk minden ilyen irányú támadást eredményesen vissza kell vernünk.

Trachoma-értekezlet. Pécsett

Az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének pécsi egészségügyi tudományi-munkaegészségügyi szakcsoportja és szemész szakcsoportja trachoma-ankétot tartott. Kun Lajos professzor elnökletével lefolyt értekezleten Boros Béla, egyetemi tanár, Brandt Imre adjunktus, Zsámár Erzsébet iskolaorvos, Hajnik József epidemiológus és Sztrilich Lajos szemész-főorvos referátumát, ill. előadásait élénk, eredményes vita követte, melynek során a többi között Steinmetz dr., Horváth Béla professzor, Born József docens értékes hozzászólásai járultak hozzá az értekezlet eredményességéhez, s ezzel az annyira jelentős trachoma probléma felszámolásához nyújtottak hathatós segítséget.

A „Szocialista Egészségügyért“-mozgalom elvi és gyakorlati kérdései

Az elnökség legutóbbi ülésén tárgyalta a Szocialista Egészségügyért mozgalom aktuális kérdéseit.

Az tette időszerűvé a kérdés megtárgyalását, hogy az egyetemeken közt folyó verseny megszüntetése után az intézményekben a mozgalommal kapcsolatosan bizonytalanság keletkezett, sok téves nézet alakult ki a mozgalom jövőjét illetően.

Az elnökség megállapította, hogy a mozgalom eddigi eredményei, jelentős fellendülése legutóbb a kongresszusi szakaszban — azt bizonyítják, hogy hasznos eszköz a szakmai munka színvonalának emeléséhez, az egészségügyi dolgozók öntudatának fejlesztéséhez.

A mozgalom segítette az egészségügyi dolgozók öntevékenységek kibontakozását, bíráló tevékenységük kialakítását, új utak keresését. Része volt abban, hogy az egészségügyi dolgozók szocialista módon, a gazda szemével nézzék saját portájukat, saját munkájukat és saját elhártozásukból toldják meg, gazdagítsák a kötelességszerűen elvégzendő feladatokat. A mozgalom fontos célja volt a szovjet orvostudomány elvi, gyakorlati eredményeinek elterjesztése, alkalmazása és ebben ért is el eredményeket — Szapozskov Med. Szesztra-körök, Pavlov-bizottságok. — Hozzájárult ahhoz, hogy az orvosok figyelmébe az ipar, különösen a bányai ipar és a mezőgazdaság egészségügyére irányuljon. Néhány alapvető, ma már rendeletileg kötelezővé tett feladatot készített elő, vezetett be — alapdokumentáció, rutinvizsgálatok stb. — Azokra a téves elképzelésekre, hogy a mozgalmat meg kellene szüntetni, Drexler miniszter helyettes elvtárs adott a vita során csattanós választ: „A feladatok maradéktalan végrehajtásához nem elég csak a rendelet — ahhoz elengedhetetlen a nevelés”.

Az eredmények azonban nem homályosíthatják el a mozgalom hibáit, a mozgalom tartalma és módszerei között mutatkozó ellentéteket, azt hogy tartalmi és szervezeti fejlődése nem tartott lépést az egészségügy és az egészségügyi dolgozók fejlődésével.

A mozgalom fejlődésének akadályait meg kell szüntetni, a hibákat ki kell javítani. A vita megmutatta a hibák kijavításának módját.

Szakítani kell az eddigi kötött, részletekbe menő központi irányítással. Az elnökség, vagy a központi vezetőség az egészségügyi minisztériummal szorosan együttműködve, az átfogó tartalmat, a megoldás új módszereit dolgozza ki és adja meg. A helyi feladatokat a helyi viszonyok tekintetbe vételével, a területi szervek adják meg. A területi

szerveknek kell az átfogó feladatok közül a területükön soronkövetkezőt megjelölni.

Az előttünk álló átfogó feladatokat ugyancsak Drexler elvtárs mutatta meg:

A jelenleg rendelkezésünkre álló lehetőségeket úgy használni fel, hogy az a jó munka feltételeinek megteremtését eredményezze.

Felkészülni a télre! Számolni a szokásos tömeges, téli meghűléses, influenzás megbetegedésekkel. Időben gondoskodni műszer-, gyógyszer ellátásról. Megoldani az ésszerű fűtőanyag-gazdálkodást stb., stb.

Minden erővel küzdeni a táppénz- és gyógyszerpazarlás ellen. Az egészségügy egész vonalán célszerűen gazdálkodni, okosan takarékoskodni.

Biztosítani a decentralizált középkezdés képzés sikerét, gondosan kiválasztani az iskolák benépesítésére az alkalmas emberanyagot.

Minden megyében közegészségügyi, járványügyi állomást létesíteni.

A jó terv, amit az állami vezető készít, a felülről jött szempontok és az alulról jövő bírálat alapján, feltétele a jó munkának. A mozgalom akkor tesz elsősorban eleget céljának, ha segítségével a dolgozók a tervet maradéktalanul végrehajtják.

Az osztály, járás munkaértekezlete hivatott arra, hogy a vezető alapos értékelése alapján megbírálja az osztály teljesítményét, elmaradását. Ha a szakmai vezetők az elmaradás tényét és okait alaposan feltárják, tulajdonképpen a vállalások anyaga már adva van. Hogy a vezető beszámolója elérje célját, ehhez szüksége van megfelelő szakszervezeti partnerre. Nem minden esetben alkalmas erre a bizalmi (elfoglaltság, szakmai színvonal különbség stb.). Ilyen esetben a szakszervezeti bizottság azzal nyújtson segítséget a bizalmi munkájához, hogy vagy az elnök, vagy az egészségügyi munkafelelős legyen a vezető segítségére a beszámoló elkészítésében.

Az osztályvezető főorvosok egyrésze ma még nem támaszkodik a „Szocialista Egészségügyért“-mozgalomra, hogy a vezetése alatt álló osztály munkáját megjavítsa. Ezért elengedhetetlen a szakszervezetek ilyenirányú nevelő munkája. A szakszervezetek ezt a nevelő munkát országos méretben, mai centralizált formájukban nehezen véghezvethetik. Szükség van arra, hogy megszervezzük a szakszervezetek vezetésével legszorosabb kapcsolatban álló fiókhálózatot. A szakszervezeteknek ez a szervezeti formája egyben alkalmas arra is, hogy intézeteinkben el tudja terjeszteni a betegellátás korszerű módját.

Összefoglalva: Az egészségügy szocialista átfogó tartalmának mai szakaszában elengedhetetlenül szükséges a mozgalom fellendítése.

A szakszervezet elnöksége a mozgalom átfogó tartalmát szabja meg csupán és dolgozza ki a megoldás jó módszereit.

Az osztály (munka) értekezlet színvonalát kell emelni. A főorvos beszámolója alapján az osztály, járás munkáját úgy elemesse, hogy az osztálynak minden egyes dolgozója világosan

lássa a munka megjavításában rá váró feladatokat.

A szakszervezeti bizottság a bizalmi több és olyan forma segítséget nyújtson, hogy az osztályvezető szilárdan tudjon támaszkodni rá.

A szakszervezeteknek vállalniuk kell, hogy az osztályvezető főorvosokat arra nevelik, hogy a „Szocialista Egészségügyért“-mozgalom segítségét vegyék igénybe ahhoz, hogy a betegellátás színvonala emelkedjen, osztályuk munkája megjavuljon.

dr. Deák Imre

SZEMÉLYI HÍREK

Dr. Szabó Zoltán, az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének elnöke, szeptember hónaptól kezdve 1 éves pártiskolára megy. Távollétében helyettese, dr. Horváth Mi-

hály elvtárs, a szakszervezet titkára.

Sárfi Rózsi elvtársnő, szakszervezetünk titkára egyéves pártiskolájára befejeztével újból megkezdte munkáját szakszervezetünkben.

HAVAS ANDRÁS AKADÉMIKUS (1892 – 1954)

Havas András akadémikus, az OKI Kossuth-díjas főigazgatója, központi vezetőségünk tagja, a Tbc. Szakszervezet örökös elnöke, augusztus hó 18-án elhunyt. Halála mély gyászba borította a magyar egészségügy minden dolgozóját.

Közegészségügyi munkáját a Tanácsköztársaság alatt kezdte meg, kommunista orvostársával kidolgozta a tbc elleni küzdelem tervét. Munkáját akkor nem folytathatta, a száműzetés nehéz ideje következett, mielőtt a Szovjetunióba, második hazájába juthatott. Itt tanulta meg a tudományos kutatás és egészségügyi szervezés helyes módját. Eredményeit többek között az általa leírt korpék örökölte meg.

Hazatérte után szakmai és ideológiai tudásának gazdag tárházával segítette a szocialista egészségügy építését. Új alapokra helyezte és elmélyítette az OKI országosan irányító munkáját, elősegítette a kutatómunkának a gyakorlati életben népünk javára való felhasználását.

Minden tevékenységében mindig hangsúlyozta a szakszervezeti munka fontosságát és megítélését. Központi Vezetőségünknek mindvégig aktív tagja volt. Felszólalásai után világosabbak lettek a feladatok és azok megoldása. Tanításait további munkánkban fogjuk felhasználni, emlékét mint példaképünket őrizzük meg.

SEBESTÉNY GYULA DR.

(1887 – 1954)

Nagy veszteség érte a magyar sebészetet, a magyar orvostudományt, a magyar egészségügyet. Sebestény Gyula dr., Kossuth-díjas egyetemi tanár, az orvostudományok doktora 1954 július 27-én, 67 éves korában váratlanul elhunyt.

Dr. Sebestény Gyula életének munkássága, alkotásai a magyar orvostudomány számára maradandó értékkel bírnak. Örök időkre beírta nevét a magyar sebészet történetébe.

Az „Egészségügy kiváló dolgozója“

kitüntetés kapták: Válasné Bán Ilonka, szakszervezetünk központi vezetősége gazdasági osztályának vezetője, Szabó Ferenc, a hajdúmegyei területi bizottság titkára és Naschitz Mártonné, a budapesti bizottság

társadalombiztosítási felelőse. A kitüntetések augusztus 20-án nyújtotta át dr. Szabó Zoltán elnök.

Milyen lesz az ideai ismeretterjesztő munka?

Nemsokára véget ér a nyár, s hozzákezdhetünk munkánk előkészítéséhez, az ismeretterjesztő munka folytatásához, az elmúlt idők tapasztalatai alapján.

1953—54. évben nagy lépést tettünk előre ezen a területen. Az előadások tematikájának összeállítását a dolgozók véleményének megismerése előzte meg, nem tettük „kötelezővé” a dolgozók megjelenését, hanem teljesen önkéntes alapra bíztuk, gazdagabbá, változatosabbá tettük az előadások tematikáját.

mindez azt eredményezte, hogy dolgozók szívesebben, nagyobb kedvvel vettek részt az előadásokon.

Legnagyobb érdeklődéssel a természettudományi és irodalmi előadásokat látogatták, de szép számmal igényeltek történelmi előadásokat is.

Ugy a budapesti, mint vidéki intézményekben sok szép példát találunk az előadások látogatottságára, sikerére vonatkozóan. Így például Szolnok megye valamennyi intézményében tartottak előadásokat, Csongrád megye intézményeinek többségében sikeres előadásokat tartottak, s az SZMT példaképpül állította a területi bizottságot a többi szakma elé, jó szervezési munkájáért. A Hajdúmegyei Állami Csecsemőotthon munkájáról a helyi Néplap emlékezik meg.

De a fejlődést bizonyítják a statisztikai adatok is. E szerint például 1954 első felében 2298 előadást tartottak az ország egészségügyi intézményeiben 67.130 hallgató előtt.

A további munkához azonban világosan kell látnunk, hogy az eredmények mellett még mindig sok volt a hiba is. A központilag összeállított tématervek a helyi sajátosságokat és lehetőségeket nem vehették figyelembe, a véleménykutatás csak néhány dolgozóra terjedt ki. Ha az előadások a dolgozók véleménye alapján történtek is, a hallgatók nem mélyülhettek el az egyes őket érdeklő témakörökben, mert abból csupán 1—2 előadást hallhattak mindössze. Sokszor elkedvetlenül tette dolgozóinkat, hogy a tervezett előadás elmaradt, mert a társulat előadót nem küldött, másutt a szakszervezeti bizottság nem mozgósított, vagy az előadás volt nívtalan.

Mindebből a tapasztalatból azt a következtetést vontuk le, hogy az elkövetkezendő időben

1. az eddiginél nagyobb önállóságot kell adnunk területi és szakszervezeti bizottságainknak az ismeretterjesztő

tő munka szervezésére, módszereire, formájára, témájára vonatkozóan.

2. biztositanunk kell, hogy az intézményekben a tavalyinál sokkal mélyebben, alaposabban ismerjék meg a dolgozók kívánságait, igényeit.

3. Minden megyében és Budapesten egyaránt legfőbb támaszunknak az Ismeretterjesztő Társulatot kell tekintenünk, mely társulatok ma már megerősödtek, szélesebb, változatosabb módszerekkel, kiváló előadókkal képesek lesznek arra, hogy komoly segítséget nyújtsanak a területi bizottságoknak.

Mindezek figyelembevételével az ismeretterjesztés alábbi formáit határozta el elnökségünk:

1. A tavalyihoz hasonló vegyes előadássorozatok szervezését (irodalmi, társadalomtudományi, természettudományi stb.) Hogy melyik intézményben milyen tárgyú előadásokat tartanak, azt kérdezzék meg a dolgozóktól. Az előadások megtartására az előzetesen beküldött tématervek alapján a helyi társulatok biztositanak előadót. Ezeknek az előadásoknak megtartását elsősorban azokban az intézményekben javasoljuk, ahol már meg szervezték a dolgozók, s továbbra is kívánják.

2. Irodalmi, zenei, művészeti stb. körök szervezését azon dolgozók számára, akik rendszeresen, elmélyülten szeretnének foglalkozni az az irodalom, zene stb. kérdéseivel. A körök életében, munkájában való részvétel is teljesen önkéntes. A körök összejövetele a jelentkezettek közö megállapodása alapján történik, például havonta egyszer. A kör tematikájára a kör tagjai tesznek javaslatot, melyik író, zeneszerző életével, munkásságával szeretnének foglalkozni, hanglemez bemutatókkal, részlet-felolvasással színesítve az együtt töltött 1—2 órát. A kör tevékenységét a társulat által kiküldött szakkörvezető irányítja.

Ezek a körök képezik majd az intézmények irodalmi, zenei életének magját, tevékenységüket időnként kiszélesítik irodalmi, zenei estekké, amelyre már az intézmény összes dolgozóit mozgósítják. Természetesen ilyen köröket csak annyit tanácsos szervezni, amennyinek vezetésére megfelelő szakembert képes a Társulat biztositani. A körök működése nem zárja ki, hogy ugyanazon intézményben a dolgozók kívánságára előadássorozatot is indítsanak, vagy ahol előadássorozatot terveztek, nem feltétlenül szükséges köröket is szervezni.

Az említett formákon kívül

természetesen sokféle ötlettel lehet színesebbé, gazdagabbá tenni ezt a munkát. Egy a lényeg:

teremtjük meg minden intézményben a lehetőséget arra, hogy dolgozóink tanulhassanak, művelődhessenek, szélesíthessék politikai és kulturális látókörüket.

Annak érdekében, hogy az intézmények és a társulatok helyi szervei között jobban legyen az együttműködés, hogy emeljük mindkét fél felelősségérzetét, úgy határozott elnökségünk, hogy az intézmények és társulatok kössenek egymással szocialista szerződést. A szocialista szerződések — melyekben mindkét félnek jogai és kötelességei

vannak — ösztönzőleg hatnak majd az egész ismeretterjesztő munkára.

Bízunk benne, hogy ha területi bizottságaink, szakszervezeti bizottságaink a munkát fontosságának megfelelően kezelik, megfontoltan látnak hozzá a szervezéshez, dolgozóink megelégedését fogják kiérdemelni és a szervezésbe fektetett munka sokszorosan visszatérül.

Ezt a néhány sort tájékoztatásul szántuk funkcionáriusainknak, dolgozóinknak egyaránt. Rövid időn belül, ha területi bizottsági titkáraink országos értekezlete befejeződik, részletes tanácsokkal, útmutatásokkal fogják felkeresni intézményeinket.

Jacobi Marica

A munkaegészségügy első nyomai hazánkban

(Részletek Jacobovics Móricz Miksa, a börtvényorvoszat első professzora Magyarországon, tanszékfoglaló beszédéből, melyet Fritsz Sándor dr. ismertetett a Népegészségügyben.)

Székfoglaló beszéd, melyet 1847 dec. 20.-án a pesti orvosi kar termében fényes gyűlékezlet előtt tartott Jacobovics Móricz Miksa bölcsész orvostudor, szülész-mester, a bőr-, nemi részek, bujasesnyv és iparosok kórtanainak rendkívüli tanára, több kül- és belföldi tudós testületének tagja.

... A börtvények legszorosabb viszonyban vannak az iparosok kórtanával; így számos iparban a műszéri nyomás a test különféle részein makacs kitégeket idéz elő, másokban ellenben a réz, higany és mireny vegytani befolyása kelevényeket, orbánc, pörs és pikkelynemű kitégeket szül; megint másokban az állati ragályok, pokolvarrt, rossznumú pörsöt, taknyosságot (melyek mind börtvények alakjában tűnnek fel) gerjesztenek. Es azért nélkül, hogy a kényespró ráknak, szabó, sütér és fűszer-kalmár kitégnek ismeretes ne-

veit külön megpendísem, már ezek a vékony érintések is elegendőleg sejtetik, mely szoros okbeli kapcsolatok állnak a börtvényalk az iparos osztályok külön sajátserű kórtalval ...

... Ennyi bokros földadás megoldásában minő módszerrel óhajtok eljárni tisztelt hallgatóm, rövidesen megállapíthatom.

A tudomány célját, ha csak merő álom nem az, egyedül kitelhető gyakorlati irány biztosítja, ezért ezen igazságban vallom be eljárásomnak állandó vezérelvét. Midőn ezen módszert sarkalnám, érdeműs kórtal tanárainknak mély tudalmát és tapasztalatát venném zsinórmértékül, arra intézndem minden igyekezetemet, hogy összetartó, összhangzatos oktatásom is arra szolgáljon, miszerint a serdülő orvost, a mit sem levő boldogtalan kétérdéstől, szintűgy, mint a nyers tapasztalás vastag szertelenkedésétől megőrizzem és őt valódi boncz-életteni és tudományos gyógyszerint alapokon nyugvó, okzserű természetű gyógykezelésre vezesselem ...

... Fáradjunk, virrasszunk a hazának és az emberiségnek ...

Mentőláda nélkül egyetlen gép sem hagyja el a gépállomást

Erről számol be Nagy B. Szilveszter gyógyszerész a kórtalji járási alapszerv elnöke.

— Az elmúlt őszön a „Vörös Október” tsz-ben súlyos szerencsétlenség történt. Az egyik dolgozónak a cséplőgép etetődobja elkapta a balkarját és leszakította. Mentőláda hiányában piszkos nadrágszíjjal kötötték el s csak az első segélyt nyújtó, másfél km távolságban lévő gyógyszerár vezetője, Nagy B. Szilveszter látta el végre szakszerűen érelkötőt alkalmazva, s a csonkot kötszerrel fedve.

A tragikus eset óta a „Szocialista Egészségügyért”-mozgalom keretében, már évek óta szorgalmazott mentőláddal való ellátást még inkább sürögős céljául tűzte ki a járási

szakszervezet. A felsőbb és alsóbb szervekkel harcolva, a fedezethiányra való hivatkozás ellen küzdve, igyekeztek elérni, hogy a termelőszövetkezetek és gépállomások traktorral felszerelt mentőládájukkal induljanak munkába. A területi bizottság segítségét kérték, amely a MEDOSZ-szal közösen megoldotta a gépállomások dolgozóinak ezt a súlyos munkavédelmi problémáját s ezen a nyáron mentőláda nélkül egyetlen egy gép sem ment ki a garázsból. A közési tanácsok is határozatot hoztak, hogy cséplést, szántást mindaddig nem lehet géppel megkezdni, amíg az erre hivatlan ki nem jelölt egyén meg nem vizsgálja, hogy a kötszerszekrény rendben van-e.

Egészségügyi dolgozók az árvízvédelem munkájában

A közelmúltban lezajlott árvízről, az emberek hősiességéről, az egész ország összefogásáról még most is sok szó esik. Emellett azonban nem ismeri eléggé a nyilvánosság az árvíz-veszélyelhárító munkában, szinte első sorokban harcoló egészségügyi dolgozókat. Az emberek úgyszólván magától értetődőnek vették, hogy az egészségügyi szervek mindenütt a helyükön voltak és a kellő időben kifogástalanul látták el munkájukat. Kevesen vannak, akik egy-egy egyénen keresztül meglátják azt a hősi, önfeláldozó, nehézséget nem ismerő harcot, amelyet az egészségügyi hálózat áldozatkész dolgozói vívtak a lakosság egészségének megóvásáért.

A Duna vízének emelkedése idején, amikor minden erő a gátak építésére összpontosult, az egészségügyi szervek fő feladata volt a gátakra túdoló emberáradat megfelelő egészségügyi ellátásának biztosítása. Végig az egész Duna mentén mozgó elsősegélynyújtó állományok, ideiglenes orvosi rendelők létesültek. A helyi orvosok mellé erősítés kellett, segítség a napi feladatok mellé tornyosuló sürgős árvízi munkához. Ekkor egymásután jelentkeztek önként az ország minden részéből az orvosok, védőnők, ápolónők, hogy szabadságuk ideje alatt résztvegyenek a veszélyeztetett területeken az árvíz ellen folyó harcban. Segítségüket ajánlották fel a többi között dr. Pogány és dr. Széchy elvtársak Sátoraljaújhelyről, dr. Puskás József Gyöngyösről, Tóth Antal Pécsvaradról, Kovácsy Árpád né Szekszárdról. E munkában az egészségügyi dolgozók kiviták maguknak a lakosság szeretetét, megbecsülését. Dr. Szendei László bölcskei körzeti orvos például 73 órát dolgozott egyfolytában. Az első napokban megszervezte a gátépítésnél az elsősegélynyújtó helyet, beteget ott is keresték fel. Az orvosnak, védőnőknek a napi feladatokra is fokozott gondot kellett fordítaniok. Ebben különösen kitűnt dr. Németh János mohácsi járási főorvos, „kiváló orvos”, aki a gátépítők és a veszélyeztetett lakosság egészségügyi ellátásának megszervezése mellett továbbra is rendszeresen és alaposan ellenőrizte a kőzétkeztetést és a bölcsődéket. Győr megyében névszerint nem is lehetne külön megemlékezni munkájukról. Dr. Várady Andor megyei főorvos vezetésével valamennyi egészségügyi dolgozó fáradságot nem ismerve végezte az egész országban folyó harc legnehezebb szakaszán munkáját. A moson-magyaróvári szükségkórházat is szinte órák alatt szervezték meg. Buda-

pesten az árvízveszély idején új kezdeményezések születtek, több rendelőintézetben az egészségügyi dolgozók valamennyien állandó készséget vállaltak.

Az egészségügyi dolgozók feladatának jelentősége az ár elvonulása után megnövekedett. A járványelhárító, helyreállító munka irányítása és ellenőrzése elsősorban a közegészségügyi (hygiénikus) orvosokat állította nagy teherpróba elé. Bátran elmondhatjuk, hogy ezen a területen is eredményes munkát végeztek. Mindeztideig nincs a Szigetközben az elárasztott területeken járványos megbetegedés. Megelőzésükre minden óvintézkedést megtettek. Az árvíz időszaka alatt biztosították a megfelelően fertőtlenített ivóvizet, az ár elvonulása után azonnal hozzáfogtak a kutak fertőtlenítéséhez. A területen lévő közkutak és mintegy 8000 ásott kút fer-

tőtlenítése, helyreállítása sok munkát jelent. Az egészségügyi szerveknek nagy segítségükre van ebben a munkában a város- és községgazdálkodási minisztérium, a honvédség és a MÁV, melynek főorvosa, dr. Páter János mikrobiológus a laboratóriumi vizsgálatok megszervezésében és az ivóvízellátás biztosításában hatalmas munkát végzett. Dr. Falk Judit budapesti aspiráns a kutak fertőtlenítési munkálataiban vett részt példamutatóan. Az Országos Közegészségügyi Intézet vízszakértői is állandó helyszíni és laboratóriumi vizsgálatokkal segítik a helyi szerveket. A veszélyeztetett területek lakosságát védőoltásban látják el hastífusz ellen az egészségügyi minisztérium által helyszínre irányított oltóbrigádok és a helyi orvosok. Közülük a legjobb munkát a budapesti László-kórház oltóbrigádja végezte. Az állami

közegészségügyi felügyelők közül sokan a legtávolabbi megyékből mentek. Szigetközbe a feladatok ellátására. Minden napi munkájuk tapasztalataira támaszkodva hamarosan eredményes munkát végeztek, sikeresen vonták be a lakosságot a szanálási munkák végrehajtásába. Dr. Hangai László hevesmegyei közegészségügyi felügyelő Kisbodakon, dr. Pajos Géza vas megyei és dr. Beregszászi Zoltán csongrád megyei közegészségügyi felügyelők Ásványráron, illetve Mecséren végeztek kiemelkedő munkát. A segítőkészség, áldozatvállalás egyöntetűségére jellemző, hogy valamennyi egészségügyi dolgozó vállatve végezte nem egyszer megerőltető munkáját. Szigetközben 10 megye egészségűrei, védőnői segítettek a helyieknek. Szenes Gyula, fejérmegyei járási JESZ-gépkocsivezető és Bársony Béla az egészségügyi minisztérium gépkocsivezetője éjjel-nappal fáradhatatlanul szállítottak embert és gyógyszert a veszélyeztetett területekre.

Ezekben a sok fáradságot, kitartást, szervezést igénylő napokban megnőtt a Tanácsok Egészségügyi Osztályainak, csoportjainak, a hygiénikus orvosoknak tekintélye, önállósága. Sok helyen önállóan, utasítást sem várva, kezdtek hozzá a munka megszervezéséhez. Így dr. Mihály, a bajai járási főorvos, dr. Németh János, a mohácsi járási főorvos, dr. Kristóf nagyarávári járási főorvos és dr. Élő Lajos bácsai körzeti orvos azonnal hozzáláttak a veszélyelhárító és mentő munkák egészségügyi ellátásának biztosításához. Tömegkapcsolataink is kiállták a próbát. A Magyar Vöröskereszt önkéntes ápolónői, elsősegélynyújtói, aktívái mindenütt ott voltak, ahol munkájukra az Egészségügyi Szolgálatnak szüksége volt.

Elsősegélynyújtó-állomásokat szerveztek, a jó ivóvíz biztosításánál segítettek, résztvesznek a szanálási munkában. Munkájuk elismerést, dicséretet érdemel.

Orvosaink és az egész állami Egészségügyi Szolgálat dolgozóinak munkájára általában jellemző volt a gyors, öntevékeny, fáradhatatlan munká. Az egész országnak ebben a nagy erőpróbjában az egészségügyi dolgozók derekasan, áldozatvállaló módon kivették részüket, helytálltak az egész ország előtt.

dr. Pintér Miklós
állami közegészségügyi
főfelügyelő.

Segítő munkáskezek Ásványráron és Héderváron

A kaposvári megyei kórház műszaki brigádjának úttörő kezdeményezése

„Aki gyorsan ad, az kétszer ad” — ezt a jelmondatot olvastuk közelmúltban a Szabad Népben. Kórházunk műszaki dolgozói átértézték ennek a mondatnak jelentőségét. Vállalást tettek, hogy helyreállító munkára mennek Szigetközbe. Vállalásukat teljesítettük. Ásványráron üzemképes állapotba hoztuk az Egészségházat, Héderváron pedig az iskola kútját hoztuk rendbe és az orvosi rendelőn esett kárt javítottuk meg.

Brigádunk soha nem látott lelkesedéssel fogott hozzá a feladatok elvégzéséhez. Munkánk eredményességét az öt nap alatt elvégzett feladatok mutatják.

Lelekesedésünket nagyban fokozta Szigetköz lakóinak hálás tekintete, amellyel végig kísérték munkánkat. Tudtuk, hogy ez a hála nemcsak nekünk szól, hanem pártunknak, az egész magyar népnek, amely egyemberként mozdult meg, hogy valamilyen formában segítséget nyújtson a Szigetköz hajléktalanra vált lakóinak.

Orülünk, hogy pártunk hívó szavára megindult segítőmozgalomnak mi is aktív részesei lehetünk és munkánkkal — bár ez csak egy csöpp a tengerben — hozzájárultunk Szigetköz újjáépítéséhez. Brigádunk minden egyes tagja ezalatt az egy hét alatt bebizonyította, hogy mindenkor készen áll arra, hogy pártunk hívó szavára bármilyen feladatot elvégezzen. Munkánkat úgy végeztük, hogy pártszervezetünk, kórházunk minden egyes dolgozója mindenkor büszke legyen a műszaki brigádra. Az a gondolat fűtötte mindegyikünket, hogy Somogy megye kommunistáinak, dolgozóinak képviselői vagyunk. Ezzel a felelősséggel teljesítettük vállalásunkat.

Szeretnénk egyben az ország valamennyi kórháza dolgozóinak figyelmét felhívni arra, hogy gondolják meg: ha minden egyes megyei kórház csak egy-egy orvosi rendelő, vagy Egészségház rendbehozatalát vállalja Szigetköz valamelyik községében, jelentős segítséget nyújthatunk egészségügyünknek, államunknak, biztosítani tudjuk körzeti orvosaink zavartalan munkáját.

Reméljük, hogy kórházaink kommunistái magukéva teszik felhívásunkat, megértve munkánk jelentőségét, és egyemberként sorakoznak fel a mozgalom mellé, hogy ezzel is előbbre vigyűk pártunk munkáját, segítsük megvalósítani célkitűzéseit.

Kaposvár, 1954 augusztus hó.

Nagy Béla,

a Somogy megyei Tanács kórháza
párttitkára.

Szervezettebb gazdasági szakirányítást és szakképzést

Az egészségügyi szocialista fejlődése megköveteli, hogy a gyógyító és megelőző munka színvonalának emelése mellett állandóan javuljon a gazdasági munka is. Ez azt eredményezi, hogy a gazdasági ágak létszám és költség-szükséglete az összköltséget, illetve összlétszám évről évre csökkenő hányadát veszi igénybe.

A gazdasági ágak fejlődő szakmai színvonalát — viszonylagos költség-létszám megtakarítás mellett — csak szervezett és rendszeres szakoktatással, megfelelő szakirányítással, nevelőmunkával lehet elérni. Jelenleg sem a minisztérium, sem a szakszervezet ezt nem biztosítja.

Az egészségügyi minisztérium szakoktatási osztálya a gazdasági szakok dolgozóinak oktatásával nem foglalkozik. De nincs erre más illetékes osztály sem. A más tárcaik keretében folyó szakoktatás (pénzügyi, élelmiszeri) csak munkánk egy részében adhatott segítséget. Az egészségügyi intézmények gazdasági dolgozóinak rendszeres szakképzését és szakmai továbbképzését csak az egészségügyi minisztérium végezheti el.

A tanácsok és intézmények gazdasági vezetői megfelelő irányítást kapnak munkaügyi kérdésekben a munkaügyi osztálytól, pénzügyi vonalon a főkönyvelésig, segíti őket az anyagellátási osztály. A minisztériumban azonban nincsen olyan szerv, vagy előadó, aki az egyes gazdasági vezetők (gondnokok, főgépészek, élelmiszervezetők, mosoda-vezetők stb.) munkájának egészét áttekinthető, irányítandó, segítené. Hasonló a helyzet a szakszervezetben is. A gazdasági szakok itt is mostoha gyerekek, csak általánosan a bér- és munkaügyi kérdéseken belül foglalkoznak velük.

Ilyen körülmények között egészségügyi intézményeink gazdálkodásának kultúrája csak alacsony színvonalú lehet. A gyógyítás-megelőzés gazdasági szükségleteit csak nagy pazarlással, drágán, alacsony színvonalon elégítjük ki. Ezt bizonyítja, hogy azonos feltételek mellett dolgozó egészségügyi intézményekben nagy különbségek vannak az élelmiszer-minőségében; hogy hibák vannak a gépek és berendezések karbantartása és javítása terén, hogy hatalmas értékű textilkészletek használnak el idő előtt a szakszerűtlen mosás és fehérneműkezelés következtében stb., stb.

Úgy vélem, az egészségügyi minisztérium szakoktatási osztályának fel kellene vennie feladatát közé a gazdasági ágak dolgozóinak szakmai képzését és rendszeres továbbképzését. Biztosítani kell a szakok számára összefogó és szervezeti irányítást. A szakszervezet a gazdasági szakmák legfejlettebb dolgozóiból szervezzen szakbizottságot, s irányítsa munkáját. Indítson a minisztérium és szakszervezet, ha erre mód van, szakfolyóiratot, mely felveti a problémákat, általánosítja a jó tapasztalatokat. Ennek szükségességét azt hiszem nem kell hangsúlyozni.

A fentiek eléggé közismert régi kívánásai a dolgozóknak, olyan kívánások, melyek teljesítése az egészségügy szocialista fejlődését gyorsítja meg.

FEHÉR IMRE műszaki vezető

Az Orvostudományi Dokumentációs Központ

1954. évben elkészíti a felszabadulástól 1951-ig terjedő időszak magyar orvosi irodalmának bibliográfiáját, amely 1955-ben könyv alakban is megjelenik.

MEGINDULT A SPORTELET AZ ORSZÁGOS VÉRELLÁTÓ SZOLGÁLATNÁL

A legutóbbi évek nagy nemzetközi versenyei és mérkőzéseink elért eredményeink — beleszámítva a legutóbbi budapesti XII. nyári Főiskolai Világbajnokságot is — mindennél meggyőzőbben bizonyítják sportolóink nemzetközi viszonylatban is igen számottevő előretörését és hazai sportéletünk hatalmas mértékű fejlődését.

Az 1951-ben megalakult és tevékenyen működő Országos Testnevelési- és Sportbizottság, valamint a Szakszervezetek Országos Tanácsa a testnevelés és a sport ügyét valóban állami és tömegnevelési ügyévé tették és minden erkölcsi és anyagi támogatást megadnak ahhoz, hogy a dolgozók minél nagyobb számban kapcsolódhassanak be az egészségüket, munkaképességüket biztosító testedzésbe.

Azonban sportlétesítményeink és sportolóink számának gyors növedése ellenére is még sok egészségügyi intézményben nincs, vagy csak alig-alig folyik sportélet, mert hiányzik a dolgozók szervezése és az aktív sportéletbe való bekapcsolása.

Röviddel ezelőtt ez volt a helyzet az Országos Vérellátó Szolgálatnál (OVSZ) is. Kétségtelen azonban, hogy a sportolási kedv ott él mindenki — fiatalban és idősen egyaránt — és ez a „szunnyadó hajlam” könnyen felébreszthető. A leghatározottabban állítható, hogy egy intézmény vagy üzem sportéletének kifejlődése elsősorban a jó kezdeményezéssel múlik és csak az első lökést kell, helyesen alkalmazva, megadni ahhoz, hogy sorra önmaguktól jelentkezzenek azok, akik tevékenyen kívánják bekapcsolódní a sportolásba. Ezt a Vérellátó Szolgálat esetében a következők igazolják:

Folyó év június hó 14-én alakulógyűlést tartottunk, ahol intézetünk dolgozója, *Börzsönyi Lajos* dr. pisztolylövő bajnokunk, rövid beszámolót tartott a külföldi céllövőbajnokságok tapasztalatairól. Ez az előadás élénk érdeklődést keltett és szép számmal összegyűjtötte a sportkedvelőket. Ezt az alkalmat használtuk ki szakosztályunk megalakítására. Váztuk a dolgozók előtt azokat a sportolási lehetőségeket, amelyeket az egészségügyi dolgozók Lendület Sportegyesületén belül megvalósíthatunk. Ezután egymásután alakult meg szakosztályaink: az atletikai, asztali tenisz, céllövő, röplabda és úszószakosztály, a sakk-kör és a természetjáró szakosztály. A felmerült kérdésekkel kapcsolatban a meg-

beszélésen megjelent *Liszi Dezső* sporttárs, a Budai Lendület SK elnöke adott választ.

Azóta gyors egymásutánban rendeztük meg a különböző szakosztályok versenyeit, részben házi, részben meghívásos versenyeket. Sok segítséget kaptunk ehhez az Intézet szb. elnökétől, *dr. Horváth Endre* sportártól is. Rendezvényeink eredményeiről az alábbiakban számolhatunk be:

Június hó 16-án megrendezett házi céllövőbajnokságunk eredményei: Indult 18 fő. Börzsönyi dr. (versenyen kívül) 135/15 kör. 1. Nowotny dr. 128/15, 2. Gerendás dr. 126/15, 3. Sajtó I. 122/15 kör.

Június 25-én OVSZ—Orthopád Klinika meghívásos férfi céllövőcsapatverseny. OVSZ. csapata (Börzsönyi dr., Gerendás dr., Nowotny dr., Molitorisz, dr. Sajtó I.) 651 kör. Orthopád Klinika csapata (Horváth dr., Kárász J., Kemény B., T. Nagy dr. Székelyhidi K.) 521 kör.

Június 27-én: Természetjáró Szakosztályunk túrát rendezett a Nagykevélyre. Utvonai: Öröm—Pilisborosjenő — Nagykevély — Csobánka—Pomáz. A jól sikerült túrán 12 dolgozótársunk vett részt.

Július 4-én: A Lendület és Fáklya SE által rendezett atletikai versenyen intézetünk sportolója Bajkó Elek a 4x100 m. férfi váltó tagjaként a II. helyezést (ezüst-érem), a magasugrásban a III. helyezést (bronz-érem) érte el.

Július 12. OVSZ házi asztaliteniszverseny, férfi egyéni: (Indult 12 fő) (Erdmények: 1. Mordinyi dr., 2. Bajkó E., 3. Siegmund dr.)

Július 16: Orthopádia—OVSZ meghívásos férfi asztalitenisz csapatverseny. A versenyt az OVSZ férficsapata (Bajkó E., Gyuricza dr., Mordinyi dr., Roger

dr., és Siegmund dr.) igen jó szerepléssel, 19:1 arányban megnyerte.

Július 23: Orthopád Klinika—OVSZ férfi céllövő csapatverseny (Visszavágó mérkőzés). OVSZ, (Gerendás dr., Jánossy dr., Nowotny dr., Roger dr., Sajtó I.) 660 kör. Orthopád Klinika (Balogh L., Bender dr., Horváth dr., Kárász J. és Szóts T.) 485 kör.

Július 29: V. ker. TSB szpartakláján Bajkó Elek, a 4x100 m. férfiváltófutásban a II. helyezettnek járó ezüst-éremet, magasugrásban pedig a III. helyezettnek járó bronz-éremet kapta.

Július 29—augusztus 3 között házi teniszverseny: Indult 8 fő, férfi egyes: 1. Siegmund dr. 2. Nagy F. 3. Sztudinka Gy., női egyes: 1. Izmainé, 2. Mosonyi Éva.

Az egyéni versenyek helyezettjeit érmekkel, a csapatversenyeket plakettel díjaztuk.

Június hónapban megkezdődött a röplabdacsapat edzését is több alkalommal az Onkológiával együtt vegyes mérkőzést játszottunk.

Jól tudjuk, hogy eredményeink csak kezdeti eredmények, de ha az eltelt másfél hónap eredményeképpen nézzük azokat, mégis biztatóak. Sportolóink száma ez alatt az idő alatt 32-re növekedett, ami szintén jelentős eredmény. Éppen ezért eddigi eredményeink alapján az őszi évadra versenynaptárt készítettünk és terveink az, hogy rendszeres edzések mellett az alsóbbfokú bajnokságokon néhány sportágban csapatot indítunk.

Dr. Gerendás Mihály
(Lendület SE OVSZ sportcsoport)

Egészségügyünk alakulása egy megye tervjelentésének tükrében

A Központi Statisztikai Hivatal Békéscsaba Igazgatóságának jelentése a megye 1953. évi tervteljesítéséről.

A megye területén a kórházi ágyak száma 62-vel emelkedett. Új kórházi osztályok nyíltak: urológiai és fogászati osztály a gyulai kórházban, szülészeti osztály az orosházi kórházban. Napi 68 órával emelkedett a rendelőintézet szakorvosi munkaórák átlaga. Községi körzeti orvosi rendelők nyíltak Dévaványán, Szeghalmon, Kardoskuten, Medgyesbodzás és Lökösháza községekben.

A kórházak bővítése ellenére is zsúfoltság volt egyes kórházi osztályokon és rendelőintézeti szakrendeléseknél. Így különösen a gyulai kórház urológiai osztályán, a békéscsabai kórház gyermekosztályán, az orosházi kórház belgyógyászati és sebészeti osztályán.

A szakrendelések közül zsúfoltság volt a békéscsabai, orosházi és a mezőhegyesi sebészeti, a gyulai urológiai, a békéscsabai röntgenvizsgáló,

továbbá egyes fogászati szakrendelések.

A tanácsadó orvosok számának emelésével javult az anyák és csecsemők egészségügyi ellátása.

Az év folyamán nyolccal szaporodott az állandó bölcsődék száma, melyek közül négy az új kormányprogram elhangzása óta nyílt meg. A bölcsődei férőhelyek száma 117,7 százalékkal több, mint az 1952. évben.

Új üzemorvosi rendelkezések szervezésével és egyes üzemek üzemorvosi rendelési idejének emelésével az üzemekben az orvosi rendelések óráinak száma 52 százalékkal emelkedett.

SZOCIALISTA EGÉSZSÉGÜGYERT

Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Szabó Zoltán

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, V., Nádor-utca 32.

Nyomatott 2020 példányban.

Ara 20 fillér.

Székely Lapnyomda,

Budapest, VIII., Rökk Szilárd u. 6.

Felelős vezető: Kulcsár Mihály